

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

PAUL VLAANDEREN EN HET ALEX-MYSTERIE

DEEL 4: SPIDER WILLIAMS

Francis Durbridge (1912-1998)

uitzending: AVRO, dinsdag 28/01/1969

vertaling: Alfred Pleiter

regie: Dick van Putten

rolverdeling:

Paul Vlaanderen: Johan Schmitz

Ina, zijn vrouw: Wieke Mulier

Sir Graham Forbes: Joan Remmelts

inspecteur Crane: Jan Borks

Frank Chester: Frans Somers

Wilfred Davies: Hans Karsenbarg

“Spider” Williams: Paul Deen

Dr. Kohima: Rob Geraerds

Carl Lathom: Hans Veerman

brigadier Dixon: Rudi West

een telefoniste: Nora Boerman

een man: Jos van Turenhout

Paul: Wat is er aan de hand, Crane?

Crane: Er is weer een moord gepleegd. Op een zekere Barton. James Barton.

Paul: O, ik begrijp het. Goed, zeg maar tegen Sir Graham dat ik direct naar Londen terugkom.

Crane: Dank u wel, meneer Vlaanderen.

Paul: Eh... zeg...

Crane: Ja?

Paul: Hoe is die Barton precies vermoord?

Crane: Hij is doodgeschoten.

Paul: Ah. Heeft u het vuurwapen al gevonden?

Crane: Nee. Maar wel iets anders, iets heel interessants.

Paul: O ja?

Crane: Ja. Iets wat vlak naast het lijk lag, meneer Vlaanderen.

Paul: En wat was dat?

Crane: Een vulpotlood, een zilveren vulpotlood.

Paul: Met de initialen CK.

Crane: Ja, inderdaad! Het schijnt u helemaal niet te verbazen dat ik dat potlood gevonden heb, meneer Vlaanderen?

Paul: Het zou mij alleen maar verbaasd hebben als u het niet gevonden had, inspecteur.

Crane: Hoe bedoelt u? Wat bedoelt u daarmee, dat het u alleen maar verbaasd zou hebben als ik het niet gevonden had?

Paul: Wij zien elkaar vanavond bij mij thuis, inspecteur. Zeg maar tegen Sir Graham dat we ongeveer half elf terug hopen te zijn. Tot vanavond. (legt de hoorn neer, keert terug naar het restaurant en loopt tegen iemand aan) O, sorry!

Frank Chester: O, neemt u mij niet kwalijk.

Paul: Wat ik zeggen wou... Bent u niet de manager van dit hotel?

Chester: Officieel wel, maar op het ogenblik moet ik ook zelfs voor chef-kok en vatenwasser spelen.

Paul: (lachje) Mijn naam is Vlaanderen, Paul Vlaanderen.

Chester: Aangenaam. Frank Chester. Kan ik misschien iets voor u doen, meneer Vlaanderen?

Paul: Eh... ja. Mijn vrouw en ik zijn een half uurtje geleden gekomen. We waren van plan vannacht hier te logeren, maar nou hoor ik dat ik terug moet naar Londen.

Chester: Vanavond nog?

Paul: Ja, helaas.

Chester: O, dat spijt me, maar ik zal het doorgeven aan de balie.

Paul: Dank u.

Chester: Had u uw koffers al uitgepakt?

Paul: Nee.

Chester: Nou, dat is dan een geluk bij een ongeluk.

Paul: O, eh... meneer Chester, wat ik u vragen wilde, een tijdje geleden heeft een kennis van ons hier gelogeerd.

Chester: Mm.

Paul: Ik ben in die tussentijd haar adres kwijtgeraakt. Ik vroeg me af of u mij daar misschien aan zou kunnen helpen.

Chester: Dat kan ik misschien voor u opzoeken. Wanneer was ze bij ons?

Paul: Nou, in ieder geval in het afgelopen half jaar. De datum zou ik echt niet meer weten.

Chester: En hoe is haar naam?

Paul: Smith. Juffrouw Judy Smith.

Chester: (kucht) Ik... ik zal kijken wat ik voor u doen kan.

Paul: Dank u. Ik zit in de eetzaal.

Wilfred Davis: En daarna zijn wij doorgereden naar Neapels. Mevrouw Vlaanderen, ik kan u verzekeren, zo'n schitterende stad had ik nog nooit gezien, want wij reden binnen via de... Ah, daar is meneer Vlaanderen weer!

Ina: O ja.

Paul: O, sorry dat ik je even heb laten wachten, kindje.

Ina: Ja, ik ben bang dat je soep intussen ijskoud is geworden.

Davis: O, voor zover ik het Waverley Hotel ken, zal die al wel ijskoud zijn geweest toen zij werd opgediend. Enfin, ik ga d'r maar weer eens vandoor. Eh... misschien voelt u er iets voor om schtraks samen koffie te drinken?

Ina: Ach...!

Paul: Ik vrees dat dat niet zal gaan, meneer Davis. Wij moeten terug naar Londen.

Davis: O ja? En ik dacht dat u vannacht hier bleef logeren?

Ina: Ja, ik ook. Gaat dat niet door, Paul?

Paul: Nee.

Davis: Nah, enfin, dan ga ik maar weer 'ns. Leuk u weer even geschproken te hebben. Tot ziens dan maar weer.

Paul: Tot ziens, meneer Davis. (hij verdwijnt)

Ina: Wat is er gebeurd?

Paul: Laten we gauw eten, kindje. Ik wil namelijk zo vlug mogelijk terug naar Londen.

Ina: Paul? Wat is er? Wat is er gebeurd?

Paul: Barton, James Barton, die man waar we 't over hadden, één van de namen op dat lijstje...

Ina: Ja, wat is daarmee?

Paul: Hij is dood.

Ina: (schrikt) Nee... Ja, maar Paul, dat is toch afschuwelijk! Eerst Richard East, dan Norma Rice en nou... O, Paul, je moet er iets aan doen!

Paul: Ina, luister. Ik leg mijn sigarettenkoker hier op tafel. (doet dat) Zodra ik je een seintje geef, duw je die over het randje, zodat ie op de grond valt. Begrepen?

Ina: Ja! Ja, maar waarom in hemelsnaam?

Paul: Doe nou maar wat ik je zeg, kindje... (Chester nadert) Hallo, meneer Chester!

Chester: O, meneer Vlaanderen. Bent u hier? Het spijt me ontzettend. Ik heb onze hele administratie nagepluisd, maar ik kan echt geen spoor vinden van die kennis.

Ina: (doet de aansteker vallen) O!

Paul: Ach, kindje, kijk toch een beetje uit.

Ina: O, het spijt me werkelijk vreselijk.

Chester: O, eh... (raapt hem op en geeft hem aan Ina) alstublieft.

Paul: Ah, dank u vriendelijk. O, eh... dit is mijn vrouw.

Chester: Hoe maakt u het, mevrouw Vlaanderen? Het spijt me ontzettend dat u er weer zo hals over kop vandoor moet.

Ina: Tja, mij ook. Ik had me d'r erg op verheugd om een nachtje in Canterbury te logeren.

Paul: Zaken gaan nou eenmaal voor, kindje.

Chester: Natuurlijk, natuurlijk. Enfin, zoals ik al zei: ik heb onze hele administratie doorgekeken, maar ik kan nergens een spoor vinden van die kennis van u, die juffrouw eh...

Paul: Juffrouw Smith.

Chester: Helaas niet. Weet u zeker dat ze hier gelogeed heeft?

Paul: Vrijwel zeker, ja. Hoewel, het Waverley hotel... Ja, ik weet bijna zeker dat ze Waverley hotel zei. Maar het kan ook het Wheatsea hotel zijn geweest.

Chester: Ho! Ja, in dat geval kan ik u natuurlijk niet helpen.

Paul: Nee, dat begrijp ik. 't Spijt me vreselijk dat ik u zo'n moeite heb berokkend.

Chester: O, het was helemaal geen moeite, meneer Vlaanderen. Ik zal zeggen dat ze uw auto voorrijden.

Paul: Wilt u dat doen? Da's bijzonder vriendelijk van u.

Chester: Tot genoegen, mevrouw Vlaanderen.

Ina: Dag, meneer Chester. (hij verdwijnt)

Paul: Wikkel die koker in je zakdoek en stop 'm in je tas.

Ina: Ja, goed... Paul?

Paul: Ja, kindje?

Ina: Wie is Alex?

Paul: Wie of Alex is?

Ina: Ja.

Paul: Nou, wat een malle vraag (lachje). Ricky natuurlijk! Lieve hemel, lees jij dan nooit detectiveverhalen? Daarin is 't altijd een mysterieuze Chinees.

Ina: (lacht) Paul, hoe vaak moet ik je nou nog zeggen dat Ricky geen Chinees is. Hij is Siamees.

Paul: Nou ja, zie je wel? 't Is niet eens een echte Chinees.

Ina: (lacht) Je bent een idioot, jij... Maar maak je je dan werkelijk geen zorgen over deze zaak, lieverd?

Paul: Jawel, dat doe ik wel, Ina. Weet je, het is net alsof je bezig bent aan een enorme legpuzzel en maar over de helft van alle stukjes beschikt. Ik vraag me telkens weer dezelfde dingen af. Waarom heeft Mrs. Trevelyan ons eigenlijk naar dat huis op Marshall House Terrace laten komen? Wat was haar werkelijke reden? Als zij Alex inderdaad drieduizend pond heeft betaald, hoe kwam ze dan aan die drieduizend pond? Geloofst meneer Carl Lathom werkelijk dat hij door hallucinaties geplaagd werd? En als hij geen last van hallucinaties had, wie was dan dat meisje in het bruin, dat meisje dat 'm volgde en dat jou gevolgd heeft toen je terugkwam van Marshall Terrace? En dat potlood, dat zilveren vulpotlood van Dr. Kohima, waarom lag dat naast het lijk van James Barton?

Ina: Wat!?

Paul: Ja. En dan onze rustieke vriend, meneer Davis, meneer Wilfred Davis, doet ie de hele dag werkelijk niets anders dan detectiveboeken lezen? Ook dat vraag ik mij af.

Ina: O, o... Deze affaire is zo ingewikkeld, zo gecompliceerd. Ik begin me werkelijk af te vragen of we 'm wel o...

Paul: Of we 'm ooit op kunnen lossen? Maak je daar geen zorgen over, kindje, want dat gebeurt.

Ina: Ja, maar d'r gebeuren zoveel verrassende dingen.

Paul: Ja. Het leven is nou eenmaal vol verrassingen, kindje. Neem deze soep nou 'ns bijvoorbeeld, hè? Op het menu staat tomatensoep en hij lijkt ook op tomatensoep, maar smaakt ie ook naar tomatensoep...

(proeft) Hè, ja, inderdaad! Zie je nou wel dat het leven vol verrassingen zit?

Ina: (lacht)

(in de auto, op de terugweg naar Londen)

Ina: Hoe laat is het?

Paul: Een uur of half tien, denk ik. Hoe heette dat laatste plaatsje dat we door kwamen? Haversham?

Ina: Mm. Wie had je vanavond aan de telefoon? Sir Graham?

Paul: Eh... nee. Inspecteur Crane.

Ina: Ik weet maar niet wat ik van die Crane moet denken... Hij...

Paul: Hij gedraagt zich soms een beetje onaardig, hè? Dat vond jij ook, Ina.

Paul: Ja... Ja, maar 't is niet alleen z'n gedrag wat ik bedoel, d'r... d'r hangt altijd zo'n beetje een mysterieus waasje om 'm heen. 'k Weet niet wat het is, maar... Het zou me toch niks verbazen als hij...

Paul: Als hij Alex zou blijken te zijn?

Ina: Ah... (lachje) Nou, toe nou, Paul, doe nou niet zo gek! Dat zou toch niet kunnen. Hoe kan hij nou Alex zijn?... Dat kan toch zeker niet? Of wel?

Paul: Wat vind jij van Mrs. eh... Trevelyan, Ina?

Ina: Van Mrs. Trevelyan?

Paul: Ja.

Ina: Waarom vraag je dat?

Paul: Gewoon, omdat ik graag wil horen wat jij van d'r vindt.

Ina: Nou, ik geloof dat zij wat je noemt "een vrouw met een verleden" is, in meer dan één opzicht. Maar 'k mag 'r wel. Ik geloof niet dat ze altijd volkomen de waarheid vertelt, maar ik heb toch het gevoel dat... Hé, hé, Paul, rij 'ns wat langzamer!

Paul: Hé, wat zou hier aan de hand zijn?

Ina: Het lijkt wel of de weg wordt opgebroken, of zoiets.

Paul: Kijk, als ik me niet vergis, dan staat daar iemand met een lamp. (remt af)

man: Neemt u me niet kwalijk, meneer, maar u moet omrijden. De weg is versperd.

Ina: Wat is er gebeurd?

man: D'r is verderop een ongeluk gebeurd, dame. O, niet ernstig, hoor, maar d'r kan eh... geen verkeer meer langs. En daarom moet u hier verderop rechtsaf slaan, meneer. De eerste weg rechts.

Paul: Dank u. (rijdt door)

Ina: Dit lijkt me wel een verschrikkelijke omweg, Paul.

Paul: O, ik denk dat we direct wel weer op de hoofdweg zullen komen, kindje.

Ina: Nou, ik hoop het.

Paul: Wat is 't hier donker.

Ina: Ja.

Paul: 'k Geloof dat ik de mistlamp maar 'ns aan doe. Zo... Dat scheelt.

Ina: Ja!... Paul!

Paul: Wat is er?

Ina: Paul! Paul, kijk toch! Daar is iets gespannen! Dwars over de weg! Pas op!

Paul: Ik begrijp niet wat je... M'n hemel!! Je hebt gelijk! Ina, bukken!!

Ina: (slaakt een kreet)

Paul: (remt heftig) Alles... alles in orde, Ina?

Ina: Ja... ja... mij mankeert niets. Wat was dat nou?

Paul: Er was een staaldraad dwars over de weg gespannen. Als jij me niet had gewaarschuwd...

Ina: O... O, Paul... Die... die staaldraad... moet daar met opzet zijn gespannen!

Paul: Nou ja, dat kan bijna niet anders. Ik zal meteen draaien. We moeten zorgen dat we zo gauw mogelijk weer op de hoofdweg komen.

Ina: Ja.

Paul: Mankeer je echt niets?

Ina: Nee. Nee, liefje, echt niets.

Paul: Gelukkig... 'ns Kijken of ie starten wil... (probeert te starten, maar de motor slaat niet aan) Ja, da's vervelend... 'k Geloof dat ik maar beter... (gekreun)

Paul: Wat is er?

Ina: 'k Dacht dat ik iets hoorde. (gekreun)

Paul: Ja, ik ook... (gekreun)

Ina: Ja, het schijnt toch niets geweest ...

Paul: Ssst!

Ina: Wat is er?... Paul? Paul, wat is dat?

Paul: Ssst! (gekreun)

Paul: Hoor je dat?

Ina: Ja!... Waar komt dat vandaan?

Paul: Daar vandaan, geloof ik, bij die grote boom daar. Geef me de zaklantaarn 'ns. Die zit in het zijvak... (knipt hem aan) Kijk, daar hangt die staaldraad. Maar verder zie ik niemand. Tenzij... Grote hemel!!

Ina: Paul!... Paul, kijk!! Daar hangt iemand! Ooooh!

Paul: Wacht hier, blijf in de wagen zitten. (stapt uit)

Ina: Nee. Nee, Paul, ik blijf niet zitten, ik ga met je mee... (stapt ook uit - ze lopen naar de boom toe) Ooh... Paul!...

Paul: 'k Had je toch gezegd om in de wagen te wachten, Ina.

Ina: Wat wil je doen?

Paul: Ik zal die tak moeten zien te breken. Da's de enige manier 'm naar beneden te krijgen. Hou jij die zaklantaren even vast... (breekt de tak - de man valt op de grond)

Paul: Ga vlug naar de wagen, Ina. In m'n koffer zit een zakfles met cognac. Ga die vlug even halen.

Ina: Paul, dat is dat mannetje dat wij toen die avond hebben ontmoet, dat mannetje dat jou vertelde van de auto!

Paul: Tja, inderdaad, Spider Williams! Ga die cognac halen, Ina, vlug.

Ina: Ja!

Spider Williams: Eeuh... ik... ik... ik hoorde... ik hoorde een auto en ik... ik vroeg me af... ik vroeg...

Paul: Rustig, rustig Spider, kalmpjes aan.

Spider: Uh... Meneer... meneer Vlaanderen? Bent... bent u het, meneer Vlaanderen?

Paul: Ja. Wat is er gebeurd Spider? Vertel me precies wat er gebeurd is.

Spider: Ik eh... ik heb precies gedaan wat hij gezegd had, meneer Vlaanderen. Ik ben hier gekomen met het geld, maar... maar op het laatste ogenblik heeft iemand...

Paul: Welk geld, Spider? Wie zei dat je hier naartoe moest komen?

Spider: Lord... Lord Stanwyck. Lord Stanwyck, hij had een brief gehad van... van Alex en daar stond in dat hij vierduizend pond moest betalen, en... en d'r... d'r stond verder in... d'r stond verder in dat...

Paul: Ja, ja, ga door, wat stond er nog meer in?

Spider: ...dat... dat hij hier op Alex moest... moest wachten om het geld persoonlijk te o... te overhandigen. Maar, ma... ma... maar Stanwyck bood mij tweehonderd pond als ik in zijn plaats zou gaan, en daarop... (schrikt) Wie is dat?

Paul: Nee, wees maar niet bang... Da's mijn vrouw.

Spider: O... Huh, meneer Vlaanderen, luister meneer Vlaanderen, ik... ik heb Alex gezien, ik heb Alex gezien! Het is...

Ina: Hier, hier is de cognac.

Spider: Het is...

Paul: Mooi.

Spider: Oh eh... 't gaat direct wel weer, hoor, meneer Vlaanderen. Zodra ik maar weer... zodra ik maar weer op de... op de been ben.

Paul: Ja, ja. Drink maar een flinke slok cognac, Spider.

Spider: O ja.

Paul: Dan dragen we je daarna samen naar de wagen.

Spider: Okay. (lachje) Ja, ik... ik... ik begrijp nog steeds niet waar u zo opeens vandaan komt, meneer Vlaanderen, maar... maar ik dank er God op m'n blote knieën voor.

Paul: Drink nou maar een slok.

Spider: Ja.

Paul: Daar zal je van opknappen.

Spider: Ja! Ja!... Ja... (slaakt een kreet en bezwijkt)

Ina: Paul!

Paul: Grote genade!!

Ina: Hij is dood! Hij... hij is dood!

Paul: Die fles...

Ina: Hij...

Paul: Die fles! Waar is ie? Waar is die fles?... (ruikt er aan) Cyaankali...

Sir Graham: We kunnen d'r uren over praten, Crane, maar dat heeft geen enkele zin. Je hebt zelf gezien wat er gebeurd is. Dat heb je zelf gezien!

Crane: We weten allemaal wat er gebeurd is, Sir Graham, maar de kwestie is: wat doen we d'r aan?

Paul: Er is maar één ding wat we kunnen doen, inspecteur.

Sir Graham: O ja? En wat is dat dan wel?

Paul: Rustig afwachten.

Sir Graham: Rustig afwachten? Ja ja. Dat kun jij makkelijk zeggen, maar je weet niet wat ik allemaal te verduren heb hier op Scotland Yard. Nog geen half uur geleden had ik de Minister van Justitie aan de lijn... (deur gaat open) Ja, wat is er, brigadier?

brigadier Dixon: Ik hoorde dat meneer Vlaanderen hier was, Sir Graham. Ik dacht dat hij het resultaat wel wilde weten van het onderzoek van die sigarettenkoker.

Paul: O ja. En, brigadier?

Dixon: Nou, het was werkelijk een prachtstuk. Een eerste klas vingerafdruk.

Sir Graham: En hebben jullie 'm ook vergeleken?

Dixon: Natuurlijk hebben wij 'm vergeleken, Sir. En eh... hoe noemt dat heerschap zich nu tegenwoordig, meneer Vlaanderen?

Paul: Chester. Hij noemt zich Frank Chester en hij is de manager van het Waverley hotel in Canterbury.

Dixon: Meent u dat nou? (lachje) Wat zeg je me daarvan? En dan beweren ze nog dat misdaad nooit lonend is. (lachje)

Sir Graham: Eh... brigadier, asjeblijft.

Dixon: Z'n werkelijke naam is Mulberry, Sir, Michael David Richard Mulberry. Hij is enige jaren geleden tot vijf jaar veroordeeld wegens diefstal met braak en geweldpleging. En ook daarvoor al 'ns, wegens een soortgelijk misdrijf.

Crane: Nou, asjeblijft, Vlaanderen. Nou weet je waar de cyaankali vandaan gekomen is. Die heeft Chester natuurlijk in die flacon gedaan terwijl jij met je vrouw zat te eten. Hij was er natuurlijk van overtuigd dat...

Sir Graham: Hij was ervan overtuigd dat zelfs als dat plannetje met die staaldraad zou mislukken, jullie zo geschrokken zouden zijn dat...

Paul: ...dat we meteen een slok cognac zouden nemen voor de schrik.

Crane: Tja.... Brigadier...

Dixon: Jawel, inspecteur?

Crane: Laat onmiddellijk een arrestatiebevel uitvaardigen tegen die Mulberry, alias Frank Chester.

Paul: Nee nee nee, dat zou ik niet doen, inspecteur. Nog niet.

Crane: Waarom niet?

Sir Graham: Ja, waarom niet, Vlaanderen?

Paul: Nou, per slot van rekening interesseert die Mulberry ons niet zo erg, Sir Graham. De enige die ons interesseert is Alex.

Crane: En stel nou 'ns dat meneer Chester Alex blijkt te zijn.

Paul: Dat zou ik hoogst opmerkelijk vinden.

Crane: Hoe bedoelt u?

Paul: Hoe kan een man op twee plaatsen tegelijk zijn, inspecteur? Ik heb u gisteravond verteld dat Lord Stanwyck opdracht had gekregen om dat geld persoonlijk aan Alex te overhandigen. In plaats daarvan stuurde deze echter Spider Williams.

Crane: En?

Paul: Nou, toen wij Spider vonden, was Alex kennelijk net weg. Maar toen Ina en ik van het Waverley hotel wegreden, was Chester daar nog.

Crane: Ja, maar dat wil niets zeggen. Hij kan u achterna gereden zijn en onderweg gepasseerd.

Paul: Dat zou kunnen, ja, maar dat is niet gebeurd. En dan is er nog een interessant punt, inspecteur.

Crane: En dat is, meneer Vlaanderen?

Paul: Stel nou 'ns dat meneer Chester, of Mulberry voor mijn part, die cyaankali niet in die flacon heeft gedaan.

Sir Graham: Ja, maar dat moet haast wel. Wie zou het anders gedaan kunnen hebben?

Paul: Davis.

Sir Graham: Inderdaad. Daar had ik nog niet aan gedacht. (zoemer - Sir Graham schakelt in)

telefoniste: Hier is een zekere Dr. Kohima, Sir Graham.

Sir Graham: Eh... dank je. Ik stuur eh... brigadier Dixon om 'm op te halen. (schakelt uit) Brigadier?

Dixon: Jawel, Sir Graham. (hij verdwijnt)

Paul: Had u Dr. Kohima hier ontboden, Sir Graham?

Crane: Nee, dat heb ik gedaan, meneer Vlaanderen.

Paul: O ja? En waarom als ik vragen mag?

Crane: Nou, om te beginnen wou ik graag zekerheid hebben over dat vulpotlood.

Paul: U wilt zeker weten of dat inderdaad zijn eigendom is?

Crane: Ja.

Paul: Het feit dat ik u dat verteld heb, vond u dus niet voldoende?

Crane: Daar gaat het niet om, meneer Vlaanderen. Ik wil het alleen maar...

Paul: U wil het alleen maar zeker weten.

Dixon: (opent de deur) Dr. Kohima, Sir Graham.

Sir Graham: Eh... dank je wel, brigadier.

Dr. Kohima: (komt binnen) Goeiemorgen, meneer Vlaanderen. U had ik hier niet verwacht.

Paul: U kent Sir Graham Forbes? En inspecteur Crane?

Dr. Kohima: Eh... nee. Hoe maakt u het, heren?

Sir Graham: Gaat u zitten, dokter.

Dr. Kohima: Dank u.

Crane: Neemt u ons niet kwalijk dat wij u zo onverwacht naar Scotland Yard hebben laten komen, dokter, maar de kwestie is dat wij hopen dat u ons zult kunnen helpen.

Dr. Kohima: O, dat klinkt interessant. In mijn kwaliteit als psychiater?

Sir Graham: Lieve deugd, nee. Integendeel, zou ik haast zeggen.

Crane: Dokter, bent u onlangs een zilveren vulpotlood kwijtgeraakt? Een zilveren vulpotlood met uw initialen.

Dr. Kohima: Inderdaad. Dat weet u trouwens ook, meneer Vlaanderen. U hebt mij daarover horen praten met mijn praktijkassistente Mrs. Trevelyan.

Paul: Ja, maar ik heb u die vraag ook niet gesteld, dokter.

Crane: Wanneer bent u dat potlood precies kwijtgeraakt?

Dr. Kohima: Nou, ik heb het gisterenmorgen pas gemerkt. En ik weet zeker dat ik het de dag daarvoor nog heb gebruikt. Maar u zult mij toch niet op Scotland Yard hebben ontboden om mij te vragen naar mijn vulpotlood?

Sir Graham: Is dit uw potlood, eh... Dr. Kohima?

Dr. Kohima: Nee.

Crane: Nee?

Dr. Kohima: Nee!

Sir Graham: Weet u dat zeker?

Dr. Kohima: Heel zeker.

Paul: Uw initialen staan er anders op.

Dr. Kohima: Ja, dat zie ik ook. Maar toch is dit mijn potlood niet, meneer Vlaanderen.

Sir Graham: Weet u dat absoluut zeker?

Dr. Kohima: Absoluut zeker. Mag ik u misschien vragen waar u dit gevonden hebt?

Crane: Naast het lijk van James Barton.

Dr. Kohima: Ah! Nu begin ik uw belangstelling te begrijpen. Maar dat verandert niets aan het feit dat dit niet mijn potlood is. (telefoon)

Sir Graham: (neemt op) Hallo?

telefoniste: Hier is een gesprek voor meneer Vlaanderen, Sir Graham.

Sir Graham: O, eh... dank je wel. 't Is voor jou, Vlaanderen.

Paul: Dank u. Hallo?

telefoniste: Meneer Vlaanderen?

Paul: Ja.

telefoniste: Een ogenblikje, ik verbind u door.

Ricky: Hallo?

Paul: O, hallo, Ricky.

Ricky: So sorry u te storen, sir, maar er is hier een heer voor u. Hij zegt dat hij u dringend moet spreken.

Paul: Hoe heet ie?

Ricky: Mijnheer Carl Lathom, meneer Vlaanderen.

Paul: O? Is m'n vrouw thuis?

Ricky: Eh... op het ogenblik niet, mijnheer.

Paul: Goed. Vraag meneer Lathom of ie nog een ogenblikje geduld wil hebben, ik kom direct thuis.

Ricky: Ja, meneer. Eh... die meneer schijnt mij nogal in de war, meneer.

Paul: Ja, goed, goed, goed Ricky. Ik kom zo gauw mogelijk!

Ricky: (komt terug in de voorkamer) Kan ik misschien nog iets voor u doen, mijnheer?

Carl Lathom: Wat? Ho, o, eh... nee. Nee, dank je.

Ricky: Nog een glas sherry, misschien?

Lathom: Eh... nee, nee, dank je, echt niet.

Ricky: Mijnheer Vlaanderen kan nu elk ogenblik hier zijn, mijnheer.

Lathom: Eh... dank je. Eh... hoe lang ben jij al bij al bij meneer Vlaanderen, Nicky?

Ricky: Eh... Ricky, (lachje) meneer.

Lathom: O, Ricky, neem me niet kwalijk.

Ricky: Bijna 48 uur, mijnheer.

Lathom: O, (lachje) je bent dus nog niet bepaald een (lachje) oudgediende, hè?

Ricky: Eh... eh... integendeel, mijnheer.

Lathom: (lachje)

Ricky: Wilt u mij even excuseren, ik denk dat dat meneer Vlaanderen is... (Paul komt binnen - Ricky gaat bij hem) Meneer Lathom zit in de voorkamer, mijnheer. Ik ben zo vrij geweest om een glas sherry voor hem in te schenken

Paul: Uitstekend, Ricky, uitstekend... (gaat naar de voorkamer) Ziezo, Lathom. Wat is er aan de hand?

Lathom: Eh... meneer Vlaanderen, u moet mij niet kwalijk nemen dat ik u heb weg laten roepen van uw bespreking op Scotland Yard, maar... ik...

Paul: O, dat was helemaal niet erg, 'k was blij dat 'k weg kon.

Lathom: Ja.

Paul: Nog een sherry?

Lathom: Nou, ik eh... heb er al een gehad, dank u.

Paul: Kom kom, op één been kan een mens niet lopen. (schenkt nog een glas uit en geeft het hem)

Lathom: Dank u.

Paul: Je ziet er niet goed uit.

Lathom: Eh... ik eh... ik maak me zorg, meneer Vlaanderen, echt zorg. Ik... nou ja, ik eh...

Paul: Wat zou je er van zeggen om nou 'ns bij het begin te beginnen.

Lathom: Ja, bij het begin! Kon ik dat maar, dat is juist het grote probleem, meneer Vlaanderen. Hoe is het allemaal begonnen? O, neemt u mij niet kwalijk... Toen ik u gisterenmorgen sprak in de wachtkamer van Dr. Kohima, toen maakte u een vreemde opmerking, meneer Vlaanderen. Ik herinner het me nog woord voor woord. U zei: "Mochten die hallucinaties van je onverhoopt weer optreden, dan zou ik je willen aanraden om je met mij in verbinding te stellen in plaats van met Dr. Kohima."

Paul: Heb ik dat gezegd, Lathom?

Lathom: Ja!

Paul: Nou, daar zal ik m'n redenen dan wel voor gehad hebben.

Lathom: U geloof niet dat het hallucinaties waren, hè?

Paul: Jij?

Lathom: Nee! Nee, dat geloof ik niet! Waar ik ga of sta, 's ochtends of 's middags of 's avonds, 's nachts, overal word ik gevolgd. Dat voel ik, dat voel ik intuïtief! Dat meisje... dat meisje waar ik u over heb verteld,

dat meisje in het bruin, dat heb ik gisteravond weer gezien. Ze is me weer gevolgd. Ze is me gevolgd van Hyde Park Corner tot Charlesborough Avenue. Aanvankelijk kon ik m'n ogen nauwelijks geloven. Ik dacht dat het verbeelding was. Ik kon m'n ogen gewoon niet geloven.

Paul: Heb jij ooit dat meisje gesproken?

Lathom: Gesproken? Ja, dat is juist het krankzinnige! Ze verdwijnt telkens weer, als... als bij toverslag. Gisteravond heb ik ook weer mijn uiterste best gedaan. (telefoon)

Paul: Wil je me even excuseren? (neemt op) Hallo?

Ina: Hallo? Hallo, ben jij dat Paul?

Paul: Ina. Kindje, waar ben je?

Ina: Paul, luister...

Paul: Wat is er? Is er iets gebeurd?

Ina: Paul, luister: ik had vanmorgen afgesproken bij de kapper.

Paul: Ja ja, dat weet ik.

Ina: Nou, toen ik van huis ging, toen kreeg ik het gekke gevoel dat ik...

Paul: Dat je wat?

Ina: Nou ja, dat ik gevolgd werd.

Paul: Vertel verder, kindje.

Ina: Door dat meisje, Paul, dat meisje wat me toen ook gevolgd is toen we terugkwamen van Marshall Terrace. Toen ik tien minuten geleden bij de kapper vandaan kwam, stond ze weer op me te wachten. Ze is me hierheen gevolgd.

Paul: Waar ben je nu, Ina? Waar bel je vandaan?

Ina: Ik bel vanuit een telefooncel in Harrod's warenhuis. Ze staat op me te wachten bij de hoofdingang. Ik dacht, als ik jou kon bereiken, dan zou jij misschien...

Paul: Zorg dat ze daar blijft, Ina, zorg vooral dat ze daar blijft. Ik ben binnen vijf minuten bij je! (legt neer) Pak je hoed, Lathom, we hebben een afspraak.

Lathom: Een... een afspraak?

Paul: Ja! Met een hallucinatie.

***

script gemaakt door Marc Van Cauwenberghe, aangevuld en bijgewerkt door Herman Van Cauwenberghe en Ton Witman (03/2008)

Dit script is het werk van een hoorspelliëfhebber die geen enkel financieel gewin op het oog heeft. Deze tekst mag alleen gebruikt worden om te lezen bij beluistering van het hoorspel. Wie vindt dat hiermee iemands rechten worden geschonden, neemt contact op met Herman Van Cauwenberghe, die er meteen zal mee ophouden het script aan eventuele belangstellenden door te geven.